इत्याकर्ण्य स जम्बुकः सकोपमाह। मृगस्य प्रथमदर्शनदिने भवानप्यज्ञातकुलशील एवासीत् । तद्भवता सह कथमद्य यावदेतस्य स्नेहानुवृत्तिरुत्तरोत्तरं वर्धते।

यत्र विद्वज्जनो नास्ति श्लाघ्यस्तत्राल्पधीरपि।
5 निरस्तपादपे देश एरण्डो ऽपि द्रुमायते॥

अन्यच्च। अयं निजः परो वेति गणना लघुचेतसाम् ।
उदारचरितानां तु वसुधैव कुटुम्बकम्॥

यथा चायं मृगो मम बन्धुस्तथा भवानपि। मृगो ऽब्रवीत्। किमनेनोत्तरोत्तरेण। सर्वैरेकत्र विश्रम्भालापैः सुखमनुभवद्भिः
10 स्थीयताम् । यतः।

न कश्चित्कस्य चिन्मित्रं न कश्चित्कस्य चिद्रिपुः।
व्यवहारेण मित्राणि जायन्ते रिपवस्तथा॥

काकेनोक्तम् । एवमस्तु। अथ प्रातः सर्वे यथाभिमतदेशं गताः। एकदा निभृतं सृगालो ब्रूते। सखे मृग। एतस्मिन्नेव व-
15 नैकदेशे सस्यपूर्णं क्षेत्रमस्ति । तदहं त्वां तत्र नीत्वा दर्शयामि। तथा कृते सति मृगः प्रत्यहं तत्र गत्वा सस्यं खादति। अथ क्षेत्रपतिना तद्दृष्ट्वा पाशास्तत्र नियोजिताः। अनन्तरं पुनरागतो मृगस्तत्र चरन्पाशैर्बद्धो ऽचिन्तयत् । को मामितः कालपाशादिव व्याधपाशात्त्रातुं मित्रादन्यः समर्थः। अत्रान्तरे
20 जम्बुकस्तत्रागत्योपस्थितो ऽचिन्तयत् । फलितं तावदस्माकं कपटप्रबन्धेन। मनोरथसिद्धिरपि बाहुल्यान्मे भविष्यति। एतस्योत्कृत्यमानस्य मांसासृगनुलिप्तान्यस्थीनि मयावश्यं प्राप्तव्यानि। स च मृगस्तं दृष्ट्वोल्लसितो ब्रूते। सखे। छिन्धि ता-